EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 14.9.2016
COM(2016) 594 final

2016/0284 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af radio- og tv-selskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af radio- og tv-programmer

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 301 final}
{SWD(2016) 302 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Digitale teknologier fremmer udbredelse af og adgang til værker og andet beskyttet materiale, idet 49 % af de europæiske internetbrugere har adgang til musik, audiovisuelt indhold og spil online[1]. Radio- og tv-selskaberne samt retransmissionstjenesteudbyderne investerer i stadigt højere grad i udvikling i digitale tjenester og onlinetjenester med henblik på distribution af radio- og tv-programmer. Radio- og tv-selskabernes tilbud omfatter navnlig simulcast-tjenester (dvs. radio- og tv-kanaler, der transmitteres online samtidig med traditionelle udsendelser via satellit, kabel eller jordbaserede kanaler), catch-up-tv-tjenester[2] og podcasts. På trods af den stigende mængde af forskellige onlinetjenester er radio- og tv-selskabernes programmer ofte stadig ikke tilgængelige for EU-borgere, der bor i andre medlemsstater. Desuden er der forskel på, hvilke radio- og tv-kanaler fra andre medlemsstater, der udbydes af retransmissionstjenester rundt om i EU.

Radio- og tv-selskaberne udsender dagligt en stor mængde nyheder, kulturelle og politiske programmer, dokumentar- og underholdningsprogrammer, som de licenserer fra andre eller producerer selv. Disse programmer indeholder flere forskellige slags beskyttet indhold såsom audiovisuelle, musikalske, litterære eller grafiske værker. Dette kræver kompleks clearing af rettigheder med en lang række rettighedsindehavere. Disse rettigheder skal ofte cleares inden for en begrænset tidsramme, især når der forberedes programmer såsom nyheder og programmer om den aktuelle situation. For at kunne stille deres tjenester til rådighed på tværs af grænserne skal radio- og tv-selskaberne have de nødvendige rettigheder i de berørte områder, og dette gør clearingen af rettigheder endnu mere kompleks. Hvad angår udsendelse via satellit, fremmes clearing af rettigheder ved hjælp af anvendelse af princippet om oprindelseslandet, er fastsat i satellit- og kabeldirektivet (direktiv 93/83/EØF), der kun gør det muligt for radio- og tv-selskaberne at cleare rettigheder i en medlemsstat. Dette direktiv gælder ikke, når radio- eller tv-selskabet clearer rettigheder for sine onlinetjenester.

Operatører, der udbyder retransmissionstjenester, der samler et stort antal tv- og radiokanaler i pakker, står ligeledes over for vanskeligheder med at opnå de rettigheder, der er nødvendige for at transmittere radio- og tv-selskabernes programmer. Satellit- og kabeldirektivet opstiller et system med henblik på obligatorisk kollektiv forvaltning af retransmission af tv- og radioprogrammer via kabel fra andre medlemsstater. Dette system, der fremmer clearing af rettigheder, omfatter ikke retransmissionstjenester, der udbydes ved hjælp af andet end kabel i et lukket elektronisk kommunikationsnet såsom ip-tv (tv eller radio, der transmitteres ved hjælp af et lukket ip-baseret net). De operatører, der udbyder sådanne retransmissionstjenester, er derfor pålagt en tung byrde for så vidt angår clearing af rettigheder, når de udbyder deres tjenester, navnlig når de retransmitterer tv- og radioudsendelser fra andre medlemsstater.

Dette forslag har til formål at fremme det grænseoverskridende udbud af onlinetjenester i forbindelse med radio- og tv-udsendelser og lette de digitale retransmissioner af radio- og tv-programmer fra andre medlemsstater i lukkede net ved at tilpasse EU's lovramme. Ved at tage hånd om de vanskeligheder, der er forbundet med clearing af rettigheder, skaber det betingelser, der gør det muligt for radio- og tv-selskaber og operatører af

---

[1] Kilde: Eurostat "Undersøgelse af husstandes og enkeltpersoners brug af ikt i EU", 2014.

[2] Konceptet catch-up-tv, der giver forbrugerne mulighed for at se programmer på et tidspunkt, de selv vælger, er generelt baseret på clearing af rettigheder i forbindelse med programmering inden for en begrænset tidsramme, typisk 7-30 dage efter udsendelsen.

retransmissionstjenester at udbyde bredere adgang til tv- og radioprogrammer i hele EU. Som resultat heraf vil forslaget øge forbrugernes adgang til flere tv- og radioprogrammer fra andre medlemsstater, både for så vidt angår onlinetjenester, der er tilknyttet radio- og tv-selskaber og retransmissionstjenester. Med forslaget indføres der en fælles EU-tilgang samtidig med, at det høje beskyttelsesniveau for rettighedsindehaverne bevares, således at det bidrager til det indre markeds funktion som et område uden indre grænser.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I strategien for det digitale indre marked[3] fremsættes en række initiativer med henblik på at skabe et indre marked for digitalt indhold og tjenester. I december 2015 tog Kommissionen det første skridt med et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sikring af grænseoverskridende mobile onlineindholdstjenester i det indre marked[4].

Dette forslag imødekommer et af de vigtigste mål, som er fastsat i strategien for det indre marked, nemlig at brugere i hele EU skal have øget adgang til tv- og radioprogrammer. Fremme af det grænseoverskridende udbud af onlinetjenester, der er knyttet til tv- og radioudsendelser, og lettelse af de digitale retransmissioner af tv- og radioprogrammer fra andre medlemsstater er et vigtigt skridt, hvorved der tages hånd om en specifik forhindring for brugernes grænseoverskridende adgang til radio- og tv-indhold.

Forslaget stemmer overens med retsakterne på ophavsretsområdet, navnlig direktiv 93/83/EØF, direktiv 2001/29/EF, direktiv 2006/115/EF og direktiv 2014/26/EU. I lighed med dette forslag bidrager disse direktiver til det indre markeds funktion, sikrer et højt beskyttelsesniveau for rettighedsindehaverne og fremmer clearingen af rettigheder.

Forslaget bidrager ligeledes til forbedring af de audiovisuelle mediers grænseoverskridende rækkevidde og supplerer således direktiv 2010/13/EU[5].

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker**

I overensstemmelse med artikel 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) skal Unionen tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i traktaterne. Ved at fremme adgang til tv- og radioprogrammer vil dette forslag øge adgangen til kulturelt indhold, nyheder og information.

Dette forslag bidrager til at fremme forbrugernes interesser ved at fremme bedre adgang til tv- og radioprogrammer fra andre medlemsstater og er således i overensstemmelse med EU's forbrugerbeskyttelsespolitik og artikel 169 i TEUF.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget til forordning bygger på artikel 114 i TEUF. Denne artikel giver EU beføjelse til at vedtage foranstaltninger, der har til formål at etablere det indre marked samt dettes funktion. Dette indebærer friheden til at udbyde og modtage tjenester.

EU har harmoniseret de rettigheder, der er relevante for onlineudbredelsen af værker og andet beskyttet materiale samt for retransmission af tv- and radioprogrammer (navnlig retten til at reproducere, kommunikere med offentligheden og stille materiale til rådighed) i direktiv 2001/29/EF.

---

3 COM(2015) 192 final.
4 COM(2015) 627 final.
5 EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1-24.

Nærværende forslag til forordning skal gøre det lettere at cleare rettigheder i forbindelse med onlinetjenester, der er knyttet til radio- og tv-selskaber, ved at indføre princippet om oprindelseslandet i overensstemmelse med hvilket den ophavsrelaterede handling udelukkende finder sted i den medlemsstat, hvor radio- eller tv-selskabet er etableret. Det letter ligeledes clearingen af rettigheder i forbindelse med retransmissionstjenester, der udbydes i lukkede net (ud over kabelnettet) ved at indføre regler om obligatorisk kollektiv forvaltning. Formålet med forslaget er bl.a. at tage hensyn til den teknologiske udvikling, der nødvendiggør tilpasning af den lovgivningsmæssige ramme, der tidligere er blevet harmoniseret.

Den foreslåede retsakt er en forordning grundet behovet for at sikre, at reglerne opnår målet på ensartet vis og er umiddelbart gældende.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Det spørgsmål, som forslaget rejser, nemlig bredere adgang til tv- og radioprogrammer for borgerne, er grundlæggende af grænseoverskridende art. Det er kun en EU-retsakt, der kan fastsætte en regel, der anvender princippet om oprindelseslandet på grænseoverskridende transmissioner af tv- og radioprogrammer. Hvad angår udøvelse af retransmissionsrettigheder, er det kun en EU-retsakt, der kan fjerne den nuværende markedsfragmentering, der er forbundet med den måde, hvorpå rettigheder bliver forvaltet for digitale retransmissionstjenester, og således sikre retssikkerhed for retransmissionsoperatører. Ikke desto mindre bør visse specifikke bestemmelser vedrørende anvendelsen af den obligatoriske kollektive forvaltning vedrørende retransmissionstjenester, der udbydes i lukkede net, fastsættes af medlemsstaterne.

- **Proportionalitetsprincippet**

Med forslaget fastsættes der igangsætningsmekanismer med henblik på at lette clearing af ophavsretten og beslægtede rettigheder i forbindelse med visse former for onlinetransmissioner og retransmissioner af tv- og radioprogrammer i lukkede net. Det er målrettet og dækker udelukkende specifikke segmenter af markedet (onlinetjenester, der er knyttet til radio- og tv-selskaber og visse retransmissionstjenester, der udbydes ved hjælp af ip-tv og andre "lukkede" elektroniske kommunikationsnet), mens andre tjenester (f.eks. on-demandtjenester, der ikke er forbundet til en udsendelse) ligger uden for forslagets anvendelsesområde. Desuden forpligter forslaget ikke radio- og tv-selskaberne til at udbyde deres tilknyttede onlinetjenester på tværs af grænserne, og det forpligter heller ikke operatørerne af retransmissionstjenester til at udbyde programmer fra andre medlemsstater. Forslaget forhindrer ikke de kontraherende parter i at udøve deres kontraktlige frihed til at begrænse udnyttelsen af de rettigheder, der berøres af princippet om oprindelseslandet, som foregår i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

For så vidt angår reglen om oprindelseslandet, der gælder clearing af rettigheder i forbindelse med radio- og tv-selskabernes tilknyttede onlinetjenester, lokaliserer det kun de relevante ophavsretlige handlinger med henblik på at udøve rettighederne (f.eks. opnåelse af licens). Oprindelseslandet berører derfor ikke lokaliseringen af relevante ophavsretlige handlinger i tilfælde, hvor rettighederne ikke er blevet clearet (f.eks. ved uautoriserede transmissioner).

Hvad angår retransmissionsrettigheder, berører dette forslag udelukkende udøvelsen af retransmissionsrettighederne og lader disse rettigheder være uændrede. Desuden omfatter forslaget retransmissioner for så vidt at de berører tv- og radioprogrammer fra andre medlemsstater.

- **Valg af retsakt**

En forordning gælder umiddelbart i medlemsstaterne, og derfor garanterer denne retsakt en ensartet anvendelse af reglerne i hele EU og deres samtidige ikrafttræden. Det giver mulighed for at sikre fuld retssikkerhed for de tjenesteudbydere, der opererer i forskellige områder. Den umiddelbare anvendelighed af bestemmelserne i dette forslag vil forhindre juridisk fragmentering og give et harmoniseret sæt regler med henblik på at fremme det grænseoverskridende udbud af onlinetv- og radioprogrammer og retransmissionstjenester.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Kommissionen udarbejdede en evaluering af direktiv 93/83/EØF[6], og navnlig af relevansen og effektiviteten af princippet om oprindelseslandet, eftersom dette gælder for satellittransmissioner, samt af reglerne om obligatorisk kollektiv forvaltning i forbindelse med kabeltransmissioner. Evalueringen viste, at disse mekanismer har lettet clearingen af ophavsrettigheder og beslægtede rettigheder i forbindelse med grænseoverskridende satellitudsendelser samt simultane kabelretransmissioner af udsendelser fra andre medlemsstater. Den blev dog påpeget, at direktiv 93/83/EØF grundet bestemmelsernes teknologispecifikke art ikke gælder for de nye digitale teknologier til transmission og retransmission af tv- og radioprogrammer, som er kommet frem i de senere år.

- **Høringer af interesserede parter**

Der blev gennemført en offentlig høring om revisionen af direktiv 93/83/EØF fra den 24. august til den 16. november 2015[7]. Respondenterne blev indbudt til at give tilbagemeldinger om funktionen af regler for clearing af rettigheder i forbindelse med radio- og tv-selskaber, der udsender via satellit og kabeloperatører, samt om det mulige behov for at udvide disse regler til også at omfatte onlinetransmissioner og retransmissioner ved hjælp af andre midler end kabel. Desuden havde Kommissionen i løbet af 2015 og 2016 indgående drøftelser med interessenter (offentlige og kommercielle radio- og tv-selskaber, telekommunikationsoperatører, rettighedsindehavere og kollektive forvaltningsorganisationer) med henblik på at diskutere spørgsmål vedrørende onlinetransmissioner og retransmissioner af tv- og radioprogrammer.

Forbrugerne er generelt tilhængere af en bred udvidelse af princippet om oprindelseslandet til at omfatte alle onlinetjenester, selv om nogle er af den opfattelse, at denne mekanisme muligvis ikke vil være tilstrækkelig til at sikre grænseoverskridende adgang. Alle offentlige tjenesteudbydere samt de kommercielle radioselskaber opfordrer til anvendelse af princippet om oprindelseslandet i forbindelse med udsendelsesrelaterede onlinetjenester. De kommercielle tv-selskaber, rettighedsindehaverne og de kollektive forvaltningsorganisationer giver derimod udtryk for stærke forbehold over for en udvidelse af anvendelsen af princippet om oprindelseslandet. De mener, at en sådan udvidelse vil begrænse deres mulighed for at licensere rettigheder på territoriel basis.

Forbrugere, kabel- og telekommunikationsoperatører, offentlige tjenesteudbydere og et stort flertal af de kollektive forvaltningsorganisationer er tilhængere af en mulig udvidelse af den obligatoriske kollektive forvaltning til at omfatte simultane retransmissioner af tv- og

---

[6] Se den efterfølgende evaluering (REFIT) af kabel- og satellitdirektivet (93/83/EØF).

[7] Se "Synopsis Report on the Responses to the Public Consultation on the Review of the Satellite and Cable Directive": https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/full-report-public-consultation-review-eu-satellite-and-cable-directive.

radioprogrammer til andre platforme end kabel. Mange kollektive forvaltningsorganisationer og offentlige radio- og tv-selskaber samt kabel- og visse telekommunikationsoperatører insisterer på, at udvidelsen bør begrænses til "lukkede miljøer", som fungerer på en måde, der kan sammenlignes med kabel. De fleste rettighedsindehavere er imod en mulig udvidelse af den obligatoriske kollektive forvaltningsordning på grund af mulige markedsforstyrrelser. De kommercielle selskaber har ligeledes en tendens til at være imod dette.

Foranstaltningerne i dette forslag tager højde for en række problemstillinger, som interessenterne har gjort opmærksom på, navnlig hvad angår omfanget af udvidelsen af princippet om oprindelseslandet (tv-selskabernes video-on-demandtjenester ligger f.eks. uden for anvendelsesområdet, og interventionen vedrører udelukkende clearing af de rettigheder, der er nødvendige for de tilknyttede onlinetjenester) samt mekanismen til obligatorisk kollektiv forvaltning af rettigheder (som er begrænset til lukkede net).

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Der er blevet udarbejdet juridiske[8] og økonomiske undersøgelser om anvendelse af EU's ophavsretsregler i det digitale miljø, navnlig hvad angår digitale transmissioner og retransmissioner i digitale net[9]. Desuden blev der i 2015-2016 udarbejdet en undersøgelse med henblik på at understøtte evalueringen af satellit- og kabeldirektivet samt vurderingen af den mulige udvidelse heraf.

- **Konsekvensanalyse**

Der er foretaget en konsekvensanalyse af dette forslag[10]. Den 22. juli 2016 tilkendegav det lovgivningsmæssige kontrolorgan sin positive holdning til, at konsekvensanalysen vil blive forbedret yderligere[11]. Den endelige konsekvensanalyse tager højde for kommentarerne i denne holdning.

Konsekvensanalysen undersøger to sæt politiske muligheder, der har til formål at fremme clearing af rettigheder, nemlig i) for onlinetransmissioner af tv- og radioprogrammer og ii) for digitale retransmissioner af tv- og radioprogrammer.

Hvad angår onlinetransmissioner af tv- og radioprogrammer blev der undersøgt tre politiske muligheder i forlængelse af den grundlæggende mulighed. En ikke-lovgivningsmæssig mulighed (mulighed 1), der består i at fremme frivillige aftaler om at lette clearingen af rettigheder for visse radio- og tv-selskabers onlinetjenester, blev ikke bevaret, eftersom resultatet ville være usikkert alt afhængig af interessenternes vilje til at licensere rettigheder, og fordi den ville ikke sikre en ensartet licenseringsordning. Anvendelse af princippet om oprindelseslandet i forbindelse med onlinetransmissioner blev undersøgt ved hjælp af to juridiske muligheder: Under mulighed 2 blev anvendelsesområdet begrænset til at omfatte radio- og tv-selskabernes onlinetjenester, der er tilknyttet de oprindelige udsendelser (navnlig simulcasting og catch-up-tjenester). Under mulighed 3 blev anvendelsen udvidet til at omfatte onlinetransmissioner, der ikke er knyttet til en udsendelse (webcast-tjenester). Mulighed 2

---

8 Undersøgelse om anvendelse af direktiv 2001/29/EF om ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (se navnlig delen "retransmission of copyright-protected content in digital networks"): http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/studies/index_en.htm.
Undersøgelse om retten til tilrådighedsstillelse og dens forbindelse med reproduktionsretten i forbindelse med grænseoverskridende transmissioner:
http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/141219-study_en.pdf.

9 Undersøgelse og indsamling af data med henblik på at understøtte evalueringen af satellit- og kabeldirektivet 93/83/EØF samt en vurdering af den mulige udvidelse heraf, 2016 [Add reference when published].

10 Add link to IA and Executive Summary.

11 Add link to RSB opinion.

ville i væsentlig grad mindske transaktionsomkostningerne for de radio- og tv-selskaber, der er villige til at stille deres transmissioner til rådighed online og på tværs af grænserne. Mulighed 3 ville i princippet udvide disse fordele til også at gælde for webcastingselskaber. Da webcasting-markedet dog stadig er under udvikling, og eftersom onlineoperatørerne med lethed kan flytte deres etableringssted i EU, ville det skabe juridisk usikkerhed for rettighedsindehaverne, og det kunne føre til, at beskyttelsesniveauet blev lavere. Mulighed 3 blev derfor afvist. Det blev anset for mere passende udelukkende at anvende princippet om oprindelseslandet i forbindelse med visse af radio- og tv-selskabernes velidentificerede onlinetjenester (mulighed 2). Ved at mindske de transaktionsomkostninger, der er forbundet med grænseoverskridende transmissioner, vil denne mulighed åbne nye muligheder for radio- og tv-selskaberne, så de kan udbyde deres onlinetjenester på tværs af grænserne, navnlig for så vidt angår indhold, som ikke er afhængigt af territorial eneret. Denne mulighed begrænser ikke rettighedsindehavernes og radio- og tv-selskabernes mulighed for fortsat at licensere rettigheder på territorial basis, som omfattet af kravene i EU-lovgivningen.

Hvad angår digitale retransmissioner af tv- og radioprogrammer, blev der overvejet tre politiske muligheder ud over basisscenariet. Under mulighed 1 blev anvendelsesområdet for den obligatoriske kollektive forvaltning af rettigheder begrænset til ip-tv-retransmissionstjenester og andre retransmissionstjenester, der udbydes i "lukkede" elektroniske kommunikationsnet, mens det under mulighed 2 også ville dække over-the-top-retransmissionstjenester, så længe disse er begrænset til at betjene et defineret antal brugere. Selv om mulighed 2 betyder, at en bredere vifte af retransmissionstjenester ville få gavn af de mindskede transaktionsomkostninger i forbindelse med clearing af rettigheder, ville det også medføre en risiko for at underminere rettighedsindehavernes onlineenerettigheder og distributionsstrategier med et fald i licensindtægterne som konsekvens. Mulighed 1 udgjorde ikke en sådan risiko, eftersom de fleste retransmissionstjenester, der udbydes i lukkede elektroniske kommunikationsnet, er afhængige af de etablerede infrastrukturer, der findes i et givet område. Mulighed 1 blev valgt som den foretrukne. Det forventes, at den vil øge det udvalg af retransmissionstjenester, der tilbyder radio- og tv-programmer fra andre medlemsstater til forbrugerne.

Forslaget forventes at give positive resultater hvad angår forholdet mellem fordele og omkostninger. De transaktionsomkostninger, der er forbundet med clearing af rettigheder, bør falde, hvilket vil give forbrugerne flere valgmuligheder uden at have ødelæggende konsekvenser for rettighedsindehaverne. Desuden kan forslaget skabe nye licensmuligheder for rettighedsindehaverne og yderligere licensindtægter.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Forslaget vil mindske de transaktionsomkostninger, som radio- og tv-selskaberne og retransmissionstjenesteudbyderne står over for, hvilket er positivt for de SMV'er, der er aktive på dette område. Det forventes ligeledes at være til gavn for rettighedsindehaverne, navnlig individuelle rettighedsindehavere, mikrovirksomheder og SMV'er, der ikke har kapacitet til at forvalte individuelle licensaftaler med et stort antal tjenesteudbydere i forskellige geografiske områder. Derfor anses det ikke for at være nødvendigt med undtagelser for mikrovirksomheder eller afhjælpende foranstaltninger til gavn for SMV'er.

Den nye teknologiske udvikling er blevet nøje undersøgt og taget i betragtning i forbindelse med dette forslag, der fokuserer på onlinetransmissioner og digitale retransmissioner af tv- og radioprogrammer. Visse former for online transmissions- og retransmissionstjenester er blevet udelukket fra dette forslags anvendelsesområde, navnlig på baggrund af den usikkerhed, der er forbundet med markedets fortsatte udvikling og det faktum, at visse tjenester stadig er i deres vorden.

- **Grundlæggende rettigheder**

Ved at fastsætte de licensordninger, der skal gælde for visse typer grænseoverskridende onlinetransmissioner og -retransmissioner i lukkede net, vil forslaget have begrænset indvirkning på ophavsret som en ejendomsret og friheden til at drive virksomhed, der beskyttes i artikel 17 og 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Samtidig vil forslaget have en gavnlig virkning på ytrings- og informationsfriheden, der beskyttes af chartrets artikel 11, eftersom det vil øge det grænseoverskridende udbud og modtagelsen af tv- og radioprogrammer fra andre medlemsstater.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen konsekvenser for EU's budget.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Den første dataindsamling bør gennemføres, når forordningen træder i kraft med henblik på at skabe grundlag for fremtidige evalueringer. Overvågningsprocessen vil ved hjælp af dataindsamlinger hvert andet eller tredje år efterfølgende fokusere på de fremskridt, der bliver gjort i forbindelse med det grænseoverskridende udbud af tv- og radioprogrammer.

I overensstemmelse med forslagets artikel 6 vil Kommissionen gennemføre en revision af forordningen og fremlægge en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Denne rapport vil indeholde en vurdering af forordningens virkning på den grænseoverskridende adgang til tilknyttede onlinetjenester. Revisionen udføres i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering.

- **Detaljeret redegørelse for forslagets bestemmelser**

Artikel 1 definerer de tjenester, som foranstaltningerne omfatter (navnlig "tilknyttede onlinetjenester" og "retransmissionstjenester"). Disse definitioner vil blive anvendt på ensartet vis i Unionen.

Artikel 2 fastsætter, at de ophavsretlige handlinger, der er relevante for udbuddet af en tilknyttet onlinetjenester, udelukkende foregår i den medlemsstat, hvor tv- eller radioselskabet er etableret. Begrebet et tv- eller radioselskabs "hovedforretningssted" er i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

Artikel 3 og 4 regulerer udøvelsen af retten til retransmission omfattet af dette forslag. De fastsætter regler, der ligner dem, der findes i artikel 9 og 10 i direktiv 93/83/EØF om kabelretransmissioner. Artikel 3 giver medlemsstaterne en vis skønsbeføjelse, f.eks. i tilfælde af kabelretransmissioner i henhold til direktiv 93/83/EØF. Artikel 3 og 4 indeholder bestemmelser om obligatorisk kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder, der er relevante for retransmission, retlige formodninger om de kollektive forvaltningsorganers repræsentation samt radio- og tv-selskabernes udøvelse af retten til kabelretransmission.

Artikel 5 fastsætter overgangsbestemmelser.

Artikel 6 fastsætter, at Kommissionen reviderer forordningen og fremlægger en rapport om de vigtigste resultater. Den forpligter medlemsstaterne til at forsyne Kommissionen med de nødvendige oplysninger med henblik på forberedelse af denne rapport.

Artikel 7 fastsætter de endelige bestemmelser, nemlig forordningens ikrafttrædelsesdato og den dato, forordningen skal gælde fra.

2016/0284 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om regler for udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der gælder for visse af radio- og tv-selskabernes onlinetransmissioner samt retransmissioner af radio- og tv-programmer

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg[12],

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget[13],

efter den almindelige lovgivningsprocedure,

og ud fra følgende betragtninger:

(1) For at bidrage til det indre markeds funktion er det nødvendigt at øge udbredelsen af radio- og tv-programmer fra andre medlemsstater til gavn for brugere i hele EU ved at lette licenseringen af ophavsretten og beslægtede rettigheder til værker eller andet beskyttet materiale, der er indeholdt i udsendelsen af sådanne programmer. Tv- og radioprogrammer er afgjort et vigtigt middel til at fremme den sproglige og kulturelle diversitet, den sociale sammenhæng og adgangen til information.

(2) Udviklingen af digitale teknologier og internettet har i høj grad ændret distributionen af og adgangen til tv- og radioprogrammer. Brugerne forventer i stigende grad at have adgang til tv- og radioprogrammer – både live og on-demand – ved hjælp af de traditionelle kanaler såsom satellit eller kabel og også ved hjælp af onlinetjenester. Radio- og tv-selskaberne tilbyder derfor, ud over deres egne udsendelser af tv- og radioprogrammer, i stigende grad onlinetjenester, der er knyttet til deres udsendelser, såsom simulcasting og catch-up-tjenester. Retransmissionstjenesteudbyderne, der samler udsendelser af tv- og radioprogrammer i pakker og udbyder dem til brugerne simultant med den oprindelige transmission af udsendelsen i uændret og uforkortet form, anvender forskellige teknikker til retransmission såsom kabel, satellit, digitale jordbaserede net, lukkede ip-baserede net, mobilnettet eller det åbne internet. Hvad angår brugerne,

[12] EUT C […] af […], s. […].
[13] EUT C […] af […], s. […].

herunder medlemmer af sproglige minoriteter i EU og personer, der bor i en anden medlemsstat end deres oprindelsesland, er der stigende efterspørgsel efter adgang til udsendelser af tv- og radioprogrammer fra andre medlemsstater ud over de programmer, der udsendes i den medlemsstat, hvor de bor.

(3) Der er en række forhindringer forbundet med udbud af onlinetjenester, der er knyttet til radio- og tv-udsendelser, samt udbud af retransmissionstjenester og dermed den frie cirkulation af tv- og radioprogrammer i Unionen. Radio- og tv-selskaberne udsender dagligt mange timers nyheder samt kulturelle- og politiske programmer samt dokumentar- eller underholdningsprogrammer. Disse programmer indeholder forskellige former for indhold såsom audiovisuelle, musikalske, litterære eller grafiske værker, der er beskyttet af ophavsret og/eller beskyttede rettigheder i medfør af EU-lovgivningen. Dette resulterer i en kompleks proces med at cleare flere forskellige rettighedsindehaveres rettigheder inden for forskellige kategorier af værker og andet beskyttet materiale. Disse rettigheder skal ofte cleares inden for en begrænset tidsramme, især når der forberedes programmer såsom nyheder og programmer om den aktuelle situation. For at kunne stille deres onlinetjenester til rådighed på tværs af grænserne, skal radio- og tv-selskaberne have de nødvendige rettigheder til værker og andet beskyttet materiale i samtlige berørte territorier, og dette gør clearingen af rettigheder endnu mere kompleks.

(4) Operatører af retransmissionstjenester, der normalt udbyder adskillige programmer, der anvender flere forskellige værker og andet beskyttet materiale, som medtages i de retransmitterede radio- og tv-programmer, har en meget begrænset tidsramme til at opnå de nødvendige licenser, og de er således også pålagt en tung rettighedsclearingsbyrde. Rettighedsindehaverne risikerer ligeledes, at deres værker og andet materiale bliver misbrugt uden tilladelse eller betaling af vederlag.

(5) Retten til værker og andet beskyttet materiale harmoniseres bl.a. ved hjælp af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF[14] og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF[15].

(6) Rådets direktiv 93/83/EØF[16] fremmer grænseoverskridende udsendelser via satellit og retransmission via kabel af radio- og tv-programmer fra andre EU-medlemsstater. Bestemmelserne i dette direktiv om tv- og radioselskabernes udsendelser er begrænset til satellittransmissioner, og de gælder derfor ikke for onlinetjenester, der er knyttet til udsendelser, mens bestemmelserne vedrørende retransmissioner af tv- og radioprogrammer fra andre medlemsstater er begrænset til at omfatte samtidige, uændrede og uforkortede retransmissioner via kabel eller mikrobølgesystem og omfatter ikke retransmissioner ved hjælp af andre teknologier.

---

14 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10-19).

15 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 28-35).

16 Rådets direktiv 93/83/EØF af 27. september 1993 om samordning af visse bestemmelser vedrørende ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med radio- og tv-udsendelse via satellit og viderespredning pr. kabel (EFT L 248 af 6.10.1993, s. 15-21).

(7) Derfor bør det grænseoverskridende udbud af onlinetjenester, der er knyttet til udsendelser, og retransmissioner af radio- og tv-programmer fra andre medlemsstater fremmes ved at tilpasse den retlige ramme om udøvelse af ophavsretten og de beslægtede rettigheder, der er relevante for disse aktiviteter.

(8) De tilknyttede tjenester, der er omfattet af denne forordning, er de tjenester, som udbydes af radio- og tv-selskaberne, og som har et klart, underordnet forhold til udsendelsen. De omfatter tjenester, der giver adgang til tv- og radioprogrammer på lineær vis samtidig med udsendelsen og tjenester, der inden for en given tidsperiode efter udsendelsen giver adgang til tv- og radioprogrammer, der tidligere er blevet udsendt af selskabet (såkaldte catch-up-tjenester). Desuden omfatter tilknyttede onlinetjenester tjenester, som giver adgang til materiale, der beriger eller på anden måde udvider tv- og radioprogrammer, som selskabet har udsendt, bl.a. ved at foretage forudgående gennemgang, udvidelse, supplering eller efterfølgende gennemgang af indholdet af det relevante program. Udbuddet af adgang til individuelle værker og andet beskyttet materiale, der er blevet indarbejdet i et tv- eller radioprogram, bør ikke anses for at være en tilknyttet onlinetjeneste. Tilsvarende falder adgang til værker eller andet beskyttet materiale, der udbydes uafhængigt af en udsendelse, såsom tjenester, der giver adgang til uafhængige musikalske eller audiovisuelle værker, musikalbums eller videoer, ikke ind under definitionen af en tilknyttet tjeneste.

(9) For at lette clearingen af rettigheder i forbindelse med udbuddet af tilknyttede onlinetjenester på tværs af grænserne er det nødvendigt at fastsætte princippet om oprindelseslandet for så vidt angår udøvelse af ophavsret og beslægtede rettigheder, som er relevante for de handlinger, der udspiller sig i forbindelse med udbud af, adgang til eller anvendelse af en tilknyttet onlinetjeneste. Dette princip om oprindelseslandet bør kun gælde for forholdet mellem rettighedsindehavere (eller enheder, der repræsenterer rettighedsindehaverne, såsom kollektive forvaltningsorganisationer) og radio- og tv-selskaber og udelukkende med henblik på at udbyde adgangen til eller anvendelsen af en tilknyttet onlinetjeneste.

(10) Princippet om oprindelseslandet bør ikke gælde for nogen form for efterfølgende kommunikation til offentligheden eller reproduktion af indhold, der er beskyttet af ophavsretten eller beslægtede rettigheder, og som er indeholdt i den tilknyttede onlinetjeneste. Eftersom udbuddet af, adgangen til eller anvendelsen af en tilknyttet onlinetjeneste skal anses for at finde sted udelukkende i den medlemsstat, hvor radio- eller tv-selskabet har sit hovedforretningssted, mens den tilknyttede onlinetjeneste faktisk kan udbydes på tværs af grænserne til andre medlemsstater, er det nødvendigt at sikre, at parterne, når rettighederne skal erhverves, ved beregning af vederlaget tager højde for alle aspekter af den tilknyttede tjeneste såsom publikum, herunder publikum i den medlemsstat, hvor selskabet har sit hovedforretningssted, og i andre medlemsstater, hvor den tilknyttede onlinetjeneste tilgås og anvendes, samt sprogudgaven.

(11) Ved hjælp af princippet om kontraktfrihed vil det være muligt fortsat at begrænse udnyttelsen af de rettigheder, der berøres af princippet om oprindelseslandet, der fastsættes i denne forordning, navnlig med hensyn til visse tekniske transmissionsmidler eller visse sprogversioner, for så vidt at denne begrænsning af udnyttelsen er i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

(12) Operatører af retransmissionstjenester, der udbydes via satellit, jordbaserede net, lukkede ip-baserede net, mobile og lignende net, udbyder tjenester svarende til dem, der udbydes af operatører af kabelretransmissionstjenester, når de simultant, i uændret og uforkortet form og med henblik på offentlighedens modtagelse retransmitterer en oprindelig transmission af radio- og tv-programmer fra en anden medlemsstat i tilfælde, hvor denne transmission er trådbunden eller trådløs via satellit, men ikke online, og beregnet til offentlighedens modtagelse. De bør derfor være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde og få gavn af den mekanisme, der indfører obligatorisk kollektiv forvaltning af rettigheder. Retransmissionstjenester, der udbydes på det åbne internet, bør udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde, eftersom disse tjenester har andre egenskaber. De er ikke forbundet til nogen bestemt infrastruktur, og deres muligheder for at sikre et kontrolleret miljø er begrænsede sammenlignet med f.eks. kabel eller lukkede ip-baserede net.

(13) For at skabe retssikkerhed for operatører af retransmissionstjenester, der udbydes via satellit, digitale jordbaserede net, lukkede ip-baserede net, mobile eller lignende net og for at udligne forskellene i national lovgivning for så vidt angår disse retransmissionstjenester, bør der gælde regler, der ligner dem, som gælder for kabelretransmission som defineret i direktiv 93/83/EØF. Reglerne i dette direktiv indeholder forpligtelsen at udøve rettigheden til at give eller nægte en retransmissionstjenesteoperatør tilladelse ved hjælp af en kollektiv forvaltningsorganisation. Dette berører ikke direktiv 2014/26/EU[17], og navnlig ikke dets bestemmelser om rettighedsindehavernes rettigheder med hensyn til valget af kollektiv forvaltningsorganisation.

(14) Enhver rettighed, som radio- eller tv-selskaberne har til deres egne udsendelser, herunder rettigheder til programmernes indhold, bør undtages fra den obligatoriske kollektive forvaltning af rettigheder, der gælder for retransmissioner. Operatørerne af retransmissionstjenester og radio- og tv-selskaberne har løbende et forretningsmæssigt forhold til hinanden, og som resultat heraf er retransmissionstjenesteudbyderne bekendt med radio- og tv-selskaberne, hvorfor det er relativt enkelt at cleare rettigheder med radio- og tv-selskaberne. Retransmissionstjenesteoperatørerne er således ikke pålagt den samme byrde, når de skal indhente licenser fra radio- og tv-selskaberne, som når de skal indhente licenser hos rettighedsindehaverne af værker eller andet beskyttet materiale indeholdt i de retransmitterede radio- og tv-programmer. Derfor er det ikke nødvendigt at forenkle licenseringsprocessen for så vidt angår radio- og tv-selskabernes rettigheder.

(15) For at forebygge omgåelse af anvendelsen af princippet om oprindelseslandet ved hjælp af forlængelse af eksisterende aftaler om udøvelse af ophavsret og beslægtede rettigheder, der er relevante for udbuddet af en tilknyttet onlinetjeneste, er det nødvendigt også at anvende princippet om oprindelseslandet i eksisterende aftaler, dog med en overgangsperiode.

(16) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Mens der kan

[17] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 72-98).

forekomme indgreb i rettighedsindehavernes rettigheder for så vidt at den obligatoriske kollektive forvaltning er nødvendig for at udøve retten til at kommunikere med offentligheden om retransmissionstjenester, er det nødvendigt på målrettet vis at foreskrive en sådan betingelse for visse tjenester og for at tillade bedre grænseoverskridende udbredelse af tv- og radioprogrammer ved at lette clearingen af disse rettigheder.

(17) For at nå målet om at fremme det grænseoverskridende udbud af tilknyttede onlinetjenester og fremme retransmissioner af tv- og radioprogrammer fra andre medlemsstater, er det passende at vedtage en forordning, der gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Det er nødvendigt med en forordning for at garantere, at reglerne anvendes ensartet i alle medlemsstater, og at de træder i kraft på samme tid for alle de berørte transmissioner og retransmissioner. En forordnings direkte anvendelighed mindsker den juridiske fragmentering og skaber en højere grad af ensartethed ved at indføre et harmoniseret regelsæt, der fremmer den frie cirkulation af radio- og tv-programmer fra andre medlemsstater.

(18) Forordningen bør revideres, når den har været i kraft i en vis periode, bl.a. med henblik på at vurdere i hvilken grad det grænseoverskridende udbud af tilknyttede onlinetjenester er blevet øget til gavn for de europæiske forbrugere og hermed til gavn for forbedret kulturel mangfoldighed i Unionen.

(19) Eftersom målet med denne forordning, nemlig at fremme det grænseoverskridende udbud af tilknyttede onlinetjenester og fremme retransmissioner af radio- og tv-programmer i andre medlemsstater, ikke kan nås i tilstrækkelig grad af medlemsstaterne, og derfor - på grund af målets omfang og indvirkning kan bedre nås på EU-plan, kan EU vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Hvad angår det grænseoverskridende udbud af tilknyttede onlinetjenester, opstiller forordningen igangsætningsmekanismer med henblik på at lette clearingen af ophavsretten og beslægtede rettigheder. Denne forordning forpligter ikke radio- og tv-selskaberne til at udbyde sådanne grænseoverskridende tjenester. Denne forordning forpligter heller ikke retransmissionsoperatørerne til at inddrage tv- eller radioprogrammer fra andre medlemsstater i deres tjenester. Denne forordning vedrører udelukkende udøvelsen af visse retransmissionsrettigheder for så vidt dette er nødvendigt for at forenkle licenseringen af ophavsretten og beslægtede rettigheder i unionen —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) "tilknyttet onlinetjeneste": en onlinetjeneste, der består i at et radio- eller tv-selskab udbyder eller kontrollerer og har ansvar for udbuddet af radio- eller tv-programmer til offentligheden simultant med eller i en defineret tidsperiode efter selskabets udsendelse,

samt af enhver form for materiale, som er knyttet til udsendelsen, og som er produceret af eller til selskabet

b) "retransmission": enhver form for simultan, uændret og uforkortet retransmission af en oprindelig udsendelse af tv- og radioprogrammer, der er beregnet til modtagelse af offentligheden, fra en anden medlemsstat (ud over kabelretransmissioner som defineret i direktiv 93/83/EØF og retransmissioner, der udbydes ved hjælp af en internettjeneste som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120[18]), som er beregnet til modtagelse af offentligheden og som er trådbunden eller trådløs, som udsendes via satellit, men ikke online, forudsat at denne retransmission foretages af en anden part end det radio- eller tv-selskab, der stod bag den oprindelige udsendelse, eller som kontrollerede eller havde ansvar for, at en sådan transmission blev udført.

Artikel 2

Anvendelse af princippet om oprindelseslandet i forbindelse med tilknyttede onlinetjenester

1) Handlinger i form af kommunikation til offentligheden og tilrådighedsstillelse i tilfælde, hvor et radio- eller tv-selskab udbyder en tilknyttet onlinetjeneste eller har kontrol med eller ansvar herfor, samt handlinger i form af reproduktion, som er nødvendige for udbud af, adgang til eller anvendelse af en tilknyttet onlinetjeneste, skal, med henblik på udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der er relevante for disse handlinger, anses for udelukkende at finde sted i den medlemsstat, hvor radio- eller tv-selskabet har sit hovedforretningssted.

2) Når der fastsættes vederlag for de rettigheder, der er underlagt princippet om oprindelseslandet som fastsat i stk. 1, tager parterne hensyn til samtlige aspekter af den tilknyttede onlinetjeneste, såsom den tilknyttede onlinetjenestes egenskaber og publikum samt sprogversionen.

Artikel 3

Udøvelse af rettigheder i forbindelse med retransmission, der udføres af andre rettighedsindehavere end radio- og tv-selskaber

1) Rettighedsindehavere af ophavsret eller beslægtede rettigheder ud over radio- og tv-selskaber udøver udelukkende deres rettighed til at give eller nægte tilladelse til retransmission gennem en kollektiv forvaltningsorganisation.

2) I tilfælde, hvor en rettighedsindehaver ikke har overført forvaltningen af en rettighed til en kollektiv forvaltningsorganisation, skal den kollektive forvaltningsorganisation, der forvalter rettighederne for samme kategori på den medlemsstats territorium, hvor retransmissionstjenesteoperatøren søger at cleare rettigheder for en retransmission, anses for at have mandat til at forvalte rettigheden på denne rettighedsindehavers vegne.

[18] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/2120 af 25. november 2015 om foranstaltninger vedrørende adgang til det åbne internet og om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om roaming på offentlige mobilkommunikationsnet i Unionen (EUT L 310 af 26.11.2015, s. 1).

3) I tilfælde, hvor mere end en kollektiv forvaltningsorganisation forvalter rettighederne for denne kategori på medlemsstatens territorium, har rettighedsindehaveren frihed til at vælge, hvilken kollektiv forvaltningsorganisation, der skal anses for at have mandat til at forvalte hans eller hendes rettighed. Hvis rettighedsindehaveren i en sådan situation ikke vælger en kollektiv forvaltningsorganisation, er det op til den medlemsstat, på hvis territorium en retransmissionstjenesteudbyder søger at cleare rettighederne for retransmission, at angive, hvilken af de kollektive forvaltningsorganisationer, der skal anses for at have mandat til at forvalte rettighedsindehaverens rettighed.

4) En rettighedshaver skal have de samme rettigheder og forpligtelser som følge af aftalen mellem retransmissionstjenesteoperatøren og den kollektive forvaltningsorganisation, der anses for at have mandat til at forvalte vedkommendes rettigheder, som de rettighedsindehavere, der har bemyndiget den pågældende kollektive forvaltningsorganisation til at forvalte disses rettigheder, og vedkommende kan påberåbe sig disse rettigheder inden for en periode, der fastsættes af den berørte medlemsstat, og som ikke kan være på mindre end tre år at regne fra datoen for den retransmission, hvori vedkommendes værk eller andet beskyttet materiale indgår.

5) En medlemsstat kan fastsætte, at en rettighedsindehaver, der giver tilladelse til førstegangsudsendelse på sit territorium af et beskyttet værk eller lignende, anses for at være indforstået med ikke at udøve sin ret til retransmission på et individuelt grundlag, men at udøve den i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 4
Radio- og tv-selskabers udøvelse af rettigheder til retransmission

Artikel 3 gælder ikke for de rettigheder, der udøves af radio- og tv-selskaber for så vidt angår deres egne udsendelser, uanset om disse rettigheder er deres egne eller om de er blevet overført til selskaberne af andre rettighedsindehavere af ophavsret eller beslægtede rettigheder.

Artikel 5
Overgangsbestemmelse

Aftaler om udøvelse af ophavsretten og beslægtede rettigheder, der er relevante for handlinger i form af kommunikation med offentligheden og tilrådighedsstillelse, som foregår i forbindelse med udbud af en tilknyttet onlinetjeneste samt handlinger i form af reproduktion, der er nødvendige for udbud af, adgang til og anvendelse af en tilknyttet onlinetjeneste, og som er i kraft den *[dato nævnt i artikel 7, stk. 2, indsættes af Publikationskontoret]* skal være underlagt artikel 2 fra den *[dato nævnt i artikel 7, stk. 2 + to år, indsættes af Publikationskontoret]* i to år, hvis de udløber efter denne dato.

Artikel 6
Revision

1) Senest *[tre år efter datoen i artikel 7, stk. 2, indsættes af Publikationskontoret]* udarbejder Kommissionen en revision af denne forordning og præsentere en rapport om de vigtigste resultater for Europa-Parlamentet, Rådet og det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

2) Medlemsstaterne forsyner Kommissionen med de oplysninger, der er nødvendige for at forberede rapporten som omhandlet i stk. 1.

Artikel 7
Afsluttende bestemmelser

1) Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

2) Den gælder fra *[6 måneder efter publikationsdatoen]*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*